

muligheder for, at ledige kunne finde ordinær beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

På trods af det ene aktiveringstilbud efter det andet har det især været svært for de ældre ledige med lang ledighed bag sig at finde tilbage til arbejdsmarkedet.

Alderen har simpelt hen været imod dem, og det er ressourcespild i en tid, hvor vi ved, at der er mange serviceopgaver, der trænger til at blive udført. Men ikke nok med det: Det er også på tide, at der kommer reelle job på ordinære vilkår ud af de mange penge, vi poster i aktivering, og derfor er det glædeligt, at der som et led i regeringens kludetæppe om næste års finanslov er indgået en aftale med CD, SF og Enhedslisten om at tilvejebringe et nødvendigt antal servicejob i den offentlige sektor.

Yderligere er det værd at nævne, at der også er tale om en udmøntning af regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi og service i perioden 2000-2002, hvis nogen skulle have glemmt det. Det er positivt, at der i aftalen om servicejob hverken er lagt begrænsninger for, hvor mange job der kan oprettes, eller er sket en snæver afgrænsning af de serviceområder, hvor der kan etableres servicejob.

Oprettelsen af servicejob er frivillig for kommunerne, men det er vel et tilbud, som det vil være meget svært for kommunerne at sige nej til. Det er ikke mange, der vil sige nej til et løntilskud på 100.000 kr. til hvert fuldtidsjob, der oprettes.

Kommunerne og amterne får sådan set frit slag i bolledejen. Aftalen åbner mulighed for at ansætte flere folk inden for de aftalte økonomiske rammer, vi kender. Vi skal også huske, at målgruppen er langtidsledige personer, der er fyldt 48 år, og de er i forvejen omfattet af ret og pligt-aktivering. Det er altså en gruppe, vi er forpligtede til at skaffe aktiveringsjob til, som nu kan ansættes i faste stillinger, og der er jo her en enorm ressource, som er parat og motiveret til gå i gang og være med til at modvirke, at der er opgaver, der ikke bliver varetaget i den offentlige sektor.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at der jo ikke er tale om, at det er nye serviceområder, der skal opdyrkes, men at der bliver flere hænder til at udføre den stigende efterspørgsel efter service blandt befolkningen. Det er heller ikke hensigten, at de personer, der bliver ledige på grund af nedslidning i hjemmehjælpsjob og lign., skal ansættes i de samme job med løntil-

skud. De skal ansættes i servicejob, hvor de kan omskoles og deltage i løbende videreuddannelse til at varetage andre serviceområder, som de rent faktisk kan klare.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at den utryghed og angst for at falde ud af dagpenge-systemet og hermed ofte miste forsørgelsesgrundlaget, som mange ledige i netop den aldersgruppe med rette har, kan fjernes ved ansættelse i et servicejob, da ansættelsen i den 2-årige forsøgsperiode, der er tale om, videreføres med tilskud fra staten helt frem til den lediges pensionsalder.

Der er også i a-kasse-sammenhæng tale om, at en ansættelse i et servicejob er en død periode, så man forlænger dagpengeperioden med den restperiode, man har. Den kan løbe frem til det tidspunkt, hvor man har opnået ret til efterløn, men forudsætningen er dog, at der betales efterlønsbidrag, hvorefter man har efterlønsret ligesom alle andre.

Man kan også bevare sit servicejob, uanset om man overgår til efterløn, mod fradrag i efterlønnen, og det er også positivt.

Der er dog også en negativ side, og det er selvfølgelig, at der ikke, når der er tale om et tilskudsjob, kan optjenes til en præmieringsordning.

Et vigtigt element er selvfølgelig at få taget fat på den udfordring at få beskæftigelsesfremgangen til i højere grad at smitte af på de lidt ældre langtidsledige, men det er også et fællesprojekt, vi står med; vi har alle en pligt til at være med til at løse denne opgave. Og det er meget afgørende for, at servicejobordningen bliver en succes, at der er klare aftaler mellem de nuværende medarbejdere, fagbevægelsen og arbejdsgiverne, så vi undgår den modstand mod servicejob, vi har set i andre sammenhænge. Der har været tale om skræk for fyringer, og det er forståeligt, men man skal jo ikke tilbage med tilskud i sit gamle job.

Det ville være synd og skam, hvis de muligheder, der her er for at skabe faste stillinger til langtidsledige, kuldsejler på grund af misbrug og kassetænkning. Vi skylder faktisk en række borgere den mulighed for varig ansættelse.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg har to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører.

Jeg kunne forstå, at ordføreren mener, at det her er et tilbud, som det er svært for kommu-